ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 85 (607) Търново, събота 16 юли 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

ВИДЕН ДЕЕЦ НА БКП И МЕЖДУНАРОДНОТО РАБОТНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ

(По случай 78 години от рождението на Васил Коларов)

Животът и дейността на Васил Коларов са изключително богати и разностранни, неразривно свързани с борбите на работническата класа и всички трудещи се в нашата страна за освобождението им от капиталистическа експлоатация и фашистко робство, за победата на социализма.

Верен ученик на Димитър Благоев и най-близък сратник и боен другар на Георги Димитров, Васил Коларов допринася извънредно много за изграждането и закаляването на нашата партия като революционна марксистко-ленинска партия, за организирането на боевия съюз между работническата класа и трудещите се селяни, за извеждането на нашия народ до славната деветосептемврийска победа и строителството на социализма в родината ни.

През 1897 година той става член на Партията и взема дейно участие на страната на революционното марксистко течение начело с Благоев и Кирков в борбата против българските опортюнисти—общоделците, за създаването на революционна партия на работническата класа у нас.

След разцеплението в 1903 година по решение на ЦК Коларов се премества от Коларовград в Пловдив, където става ръководител на окръжната организация на тесните социалисти. Неговата неуморна и всеотдайна работа за делото на работническата класа и блестящите му дарования на оратор, публицист и политик го издигат в скоро време като един от младите ръководители на Партията и в 1905 година той бива избран за член на ЦК. На събрания и митинги, чрез партийния печат и от трибуната на Народното събрание, Коларов смело и безпощадно изобличава противонародната експлоататорска и шовинистична политика на българската буржоазия, нейната лакейска роля на оръдие на германския империализъм на Балканите. Особено страстна е борбата му против участието на България в първата световна война. Той участвува като представител на Партията на международните конференции на интернационалистите в Цимервалд и Стокхолм против империалистическата война и спомага много за ориентирането на нашата Партия към болшевиките.

С възторг Коларов посреща победата на Великата октомврийска социалистическа революция, която откри нова ера в историята на човечеството.

На първия конгрес на БКП в 1919 година, след смъртта на Георги Кирков, Коларов е избран за секретар на ЦК на Партията. Заедно с Георги Димитров той ръководи революционните борби на трудещите се за защита на техните жизнени интереси.

През 1922 година Коларов е избран за генерален секретар на Комунистическия интернационал, на който пост той се проявява като бележит деятел на международното работническо движение. След монархофашистския преврат на 9 юни 1923 година по поръчение на ИККИ той се завръща нелегално в България, за да помогне на ЦК за изправяне на неговото погрешно становище спрямо преврата. Двама с Димитров те застанаха начело на славното Септемврийско въстание в 1923 година, което беше първото бойно кръщение на българския пролетариат, и което стана преломен момент в болшевизацията на нашата Партия, в изграждането на братския съюз между работническата класа и трудещите се селяни.

През годините на продължителната емиграция в Съветския съюз Васил Коларов не се откъсва нито за миг от живота и борбите на нашата Партия против кървавата монархофашистка диктатура.

Особено големи са заслугите на В. Коларов за изобличаването на взелата временно връх в ръководството на Партията левосектантска група. Със своите знаменити доклади пред партийната емиграция в Москва против лявото сектантство и троцкизма в България Коларов разкри и заклейми дълбоко погрешната линия на левосектантите и допринесе за сплотяването на партийните кадри около Георги Димитров и за възприемането на новия болшевишки курс.

През годините на Втората световна война Коларов разви огромна дейност за избавянето на нашата страна от трета национална катастрофа, за сплотяване на всички патриотични сили в борбата против хитлеристките окупатори и техните български слуги. Като пръв помощник на Георги Димитров той стана един от създателите на спасителния Отечествен фронт. Неговите международни прегледи по радио Москва и острите му разобличителни статии по радиостанцията „Хр. Ботев" укрепваха увереността на българските патриоти в неминуемата победа на Съветския съюз над хитлеристка Германия.

След народната победа на Девети септември Васил Коларов се завърна в освободената родина. Заемайки най-отговорни партийни и държавни постове, той отдаде без остатък своя богат житейски и политически опит, своите големи познания и творческа енергия за изграждане на нова, народнодемократична България. Като член на ЦК и на Политбюро на Партията, председател на Великото народно събрание, временен председател на НРБ подпредседател на Министерския съвет, и министър на външните работи, а след смъртта на Георги Димитров и председател на Министерския съвет той има изключителни заслуги за запазване на националната независимост и териториалната цялост на нашата страна, за изобличаването и разгромяването на предателската и реакционна буржоазна опозиция, за разкриването и изкореняването на националистическия уклон в Партията, за развитието на народната демокрация и разцвета на нашето социалистическо стопанство и култура.

Васил Коларов бе пламенен борец за нерушима и вечна дружба с великия Съветски съюз, в която той виждаше залога за нашата национална независимост, за успешното построяване на социализма в нашата страна.

Прекрасният и богат по съдържание живот на Васил Коларов е вдъхновяващ пример за вярна и предана служба на Партията и народа — живот, от който, както писа Георги Димитров, поколения ще се възпитават в демократичен и прогресивен дух.

ЧЕЛНИЦИТЕ РАЗКАЗВАТ

Ще си извоюваме правото за участие в Окръжната селскостопанска изложба

Никола Ст. БОНЕВ
бригадир в ТКЗС „В. Левски" в с. Драганово, Г. Оряховско

От 1951 година съм бригадир на девета полевъдна бригада при ТКЗС „Васил Левски" в с. Драганово, Г. Оряховско. За получаване на високи добиви от полевъдството и за навременно извършване на всички полски работи нашата бригада в продължение на 3 години редовно бе излъчвана за бригада-първенец в стопанството. В пролетната кампания тя застана отново на челно място в стопанството и бе удостоена с преходното червено знаме. В началото на настоящата година на нашата бригада, състояща се от 70 кооператори, бе възложена обработката на следните по-важни култури: пшеница 940 декара, ечемик и овес 220 декара, царевица 370 декара, памук 140 декара, цвекло 55 декара, слънчоглед 60 декара, захарно цвекло 75 декара, лозя 75 декара и 500 декара различни други култури.

В отговор на повика на Партията за повишаване добивите от селското стопанство и призива на 5-те ТКЗС от Пловдивски окръг, ние обещахме тази година да работим още по-добре, да получим високи добиви и осигурим по-добри доходи за всички кооператори. Обещахме да получим по 140 кг среден добив памук от декар, по 3,500 кг захарно цвекло, по 300 кг ечемик, по 230 кг царевица и др.

За да изпълним с чест дадената дума, с помощта на агронома разработихме редица агротехнически мероприятия за изпълнението на които водим упорита и постоянна борба. В резултат на това сега състоянието на почти всички култури е много добро. От тях ние очакваме далеч по-добри добиви от миналата година.

Важно условие за успеха на нашата работа е преди всичко здравата трудова дисциплина в бригадата. От 70-те кооператори на работа излизат редовно 65—68. Работата в бригадата значително се подобри с въвеждането на седмичните производствени задачи и бригадните съвещания. Сега няма кооператор, който да не знае каква работа предстои да извърши през седмицата и всички с готовност се отзовават на полето.

С помощта на партийната организация тази година успяхме да разгорим още по-широко социалистическото съревнование между кооператорите, което се отчита всеки ден между звената, а звената първенци се награждават с преходно червено знаме.

Важно условие за добрата работа в бригадите е личният пример на бригадира. В най-трудната работа аз винаги съм сред кооператорите, стремя се правилно да разпределям работата, да контролирам качеството на същата. Почти всеки ден работя заедно с тях. Това още повече ентусиазирва кооператорите в работата.

За да осигурим изпълнението на поставените ни задачи, използуваме всеки по-благоприятен час за работа в полето. Така например, когато завали дъжд, много от кооператорите в останалите бригади се разпускат и не излизат на работа. През такива дни с помощта на звеноводите бързо преустройваме работата и изпращаме кооператорите да изпълнят такива задачи, които не търпят отлагане и могат да се извършат при по-неблагоприятно време. Благодарение на така построената работа тази година навлязохме по-организирано в жътвата, като предварително извършихме трикратно окопаване на памука, четирикратно на захарното цвекло и тютюна и други. Всички площи, засяти с пролетни култури, са напълно окопани и са чисти от плевели.

Най-важната задача, която стои сега пред нас е жътвата. За да не допуснем загуба на зърно, ние ожънахме 130 декара ечемик на ръка и го овършахме. От 940 декара жито с комбайн на МТС ожънахме 110 декара и на ръка сме ожънали към 13 юли около 300 декара. Поради лош терен, останалите площи ще ожънем изключително на ръка, и то най-много за 5 дни. На 12 т. м. на жътва излязоха 70 кооператори от бригадата. До вечерта ожънаха 92 декара. Особено се отличи звеното на Мария Атанасова Минчева, което ожъна 21 декара и на всеки кооператор бяха начислени по 4 трудодни. Отличиха се със своята добра работа и кооператорите Марко Пенков Марков, Н. Илиев, Христо Енев, Марин Бонев, Донка Суванджиева, М. Бояджиева и младежът Никола Григоров Бонев.

Едновременно с жътвата и вършитбата изорахме с трактора 110 декара от площите, а тия на ечемика засяхме с втори култури. Решили сме да получим високи добиви от всички култури. С получаването на високи добиви, ние ще извоюваме правото на участие в окръжнатата селскостопанска изложба.

ОТГОВОРНИКЪТ НА ПАРТИЙНА ГРУПА

Уставът на Българската комунистическа партия предвижда създаването на партийни групи по бригади, фермите, участъци и отдели. Чрез тях първичните партийни организации в заводи и фабрики, държавни и кооперативни земеделски стопанства, МТС и мините, в строителството и транспорта имат възможност да разширят своето влияние сред масите, по-добре да осъществяват контрол върху дейността на администрацията в предприятията и управлението на кооперативите, да въвлекат всички комунисти в партийна работа.

Особено важно става значението на партийните групи сега защото чрез тях първичните партийни организации, в отговор на призива на 25-те предприятия от София и Софийски окръг са призвани да мобилизират още по-добре трудовите колективи за изпълнението на производствения план и обещанията, да укрепват още повече трудовата дисциплина, да развиват социалистическото съревнование, решително да се борят за повишаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията, да внедряват прогресивните методи в производството.

От тук произтича необходимостта да не остане нито един от тези въпроси без внимание от партийната група. А това особено много зависи от подготвеността, инициативата и активността на партийните групови отговорници.

В нашия окръг има доста добре утвърдили се в работата си партийни групови отговорници.

Могат да се посочат много отговорници на партийни групи, както в промишлеността, така и в селското стопанство, които с чест оправдават оказаното им високо доверие.

В тъкачния цех на смяна „Б" при ф-ка „Васил Мавриков" в Търново е изградена партийна група с отговорник др. Тотка Недева. Тя не само сериозно обмисля въпросите, които поставя за разглеждане пред комунистите от нейната група, но добре познавайки възможностите на всеки от тях, редовно им възлага партийни поръчения, свързани с изпълнението на плана. Разбирайки добре своите партийни задължения, на един от комунистите е поръчала да предаде своя положителен производствен опит на изоставащите в работата си, на други — първи да организират съревнованието в секциите си, на трети — да работят за укрепване на трудовата дисциплина, да се грижат за битовите и културни потребности на хората от смяната.

Правилно подхожда др. Недева и при разпределението на партийните задължения. Тя не се захваща сама да свърши цялата работа на партийната група, както това правят други отговорници, защото в такъв случай нито ще ѝ достигнат сили, нито време. Тя правилно е оценила и ролята на актива. Вместо да се отнася като някой началник, вместо да нарежда, тя се вслушва в гласа на комунистите от групата и на безпартийните от смяната, дири помощта на профгрупата и техническото ръководство при разглеждането на сложните и многообразни въпроси на производството.

Тя е разбрала доказаната от живота истина, че силата на партийния отговорник преди всичко се крие в авторитетното му политическо ръководство, в неотменния му личен пример, в неукротимата му воля да преодолява всички трудности по пътя към целта. А политическият ръководител е масовик, организатор, умеещ правилно да разпределя задълженията, непрестанно да контролира как се изпълняват поръчаните задачи.

Да бъдеш партиен групов отговорник е голяма чест. Високото доверие задължава отговорника неуморно да повишава своето и на останалите комунисти идейно равнище, да изучава техниката и икономиката на производството в своя работен участък, в подробности да познава опита на първенците, неуклонно да работи за неговото внедряване.

Има обаче партийни отговорници, които след като възложат поръчения на комунистите от групата, забравят да проверят по-после тяхното изпълнение, не живеят с чувство на отговорност за поръчаното им партийно дело. Не е чудно тогава, че в някои работни участъци не се чувствува наличието на създадените партийни групи, подценена е авангардната роля на комунистите

Типичен пример в това отношение има в мебелната ф-ка „Победа" в Търново. Партийната организация още миналата година разпределила на книга комунистите в три партийни групи, определила отговорниците на тези групи, но повече нищо не направила. Нито партийният секретар се е заел да помогне за укрепването на групите, нито партийните групови ръководители са проявили инициатива. Някои от тях даже са забравили, че са такива. И новоизбраният партиен секретар др. Коста Щерев подценил партийните групи и оставил без подкрепа техните отговорници. В крайна сметка, като плод на занемарената партийно-организационна и партийно - политическа работа, там се проявява търпимост към недостатъците в работата, получават се лоши производствени резултати. Неотдавна представителят на изкупвателната организация е отказал да приеме за износ 70 гардероба. Това е наложило да се преработят, за което са били необходими още 7-8 дни, извънреден труд. А как ще се воюва за икономия на материали, за снижаване себестойността на продукцията, за отлично качество? С тия въпроси недостатъчно се е занимавала партийната организация.

Животът показва, че укрепването на партийните групи трябва да бъде дело не само на техните отговорници, но преди всичко на партийните секретари, партийните бюра, инструкторите и комитетите.

Околийските и градските комитети на Партията са задължени добре да знаят положението за работата не само на всяка партийна организация в района си, но и на партийните групи и на техните ръководители. Само с такова познаване на тяхната работа ще могат винаги и през всяко време да помагат в борбата им с недостатъците. Тяхно неотменно задължение е да изучават, разпространяват и внедряват челния опит на най-изтъкнатите партийни групови отговорници. Такава помощ укрепва у партийните групови отговорници увереност в действията им, активизира всяка партийна група в борбата за увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията, в борбата за изпълнение на плана по всичките му показатели.

Правилно да подбират, да учат и възпитават опитни партийни групови отговорници, водачи и организатори на партийните и безпартийните маси — е неотменно и постоянно задължение на всички ръководещи партийни органи.

Тържество за дядо Славейков

Трудещите се от окръжния град отдадоха заслужена почит и уважение към бащата на българската поезия и литература, народния учител, публицист, фолклорист и общественик, към своя съгражданин Петко Рачов Славейков, във връзка с 60-годишнината от смъртта му.

През деня на 13 юли, по инициатива на ГК на БКП, ГНСДТ и под грижите на специално изградения комитет, в родната къща на дядо Славейкова бе открит уреденият скромен музей. Откриването стана от председателя на изпълкома на ГНСДТ др. Кирчо Русанов с кратко слово. Присъствуваха общественици, културни дейци и граждани.

Вечерта в салона на Дома на офицера се състоя тържествено възпоменателно събрание. Тържеството бе открито от художествения самодеен колектив на ф-ка „В. Мавриков" с кратка литературно-музикална програма. За живота, делото и творчеството на бележития наш съгражданин—дядо Славейков говори писателят Цветан Минков. Той проследи жизнения път на поета - общественик, борбите му против гръцкото духовенство, турските изедници и българските чорбаджии; изтъкна исполинската фигура на дядо Славейков в нашата литература и поезия, като неин баща и създател.

Делото на Петко Рачов Славейков живее и ще живее, за да служи за пример на поколенията.

Всяка минута е злато-ден година храни!

Колона на първенците механизатори

Цочо Ангелов Калъмов, от МТС Павликени с комбайн „С—4" на 14 юли ожъна в ТКЗС Бяла черква 130 декара с 18 тона зърно, а всичко досега 1,183 декара с 249 тона.

Борис Траянов от МТС в с. Караисен, Павликенско с комбайн „С—6" в с. Сломер ожъна на 14 юли 180 декара с 30 тона, а всичко—963 декара със 193 тона.

Росица Колева с комбайн „С—6" с. Караисен ожъна на 14 юли 140 декара с 30 тона, а всичко — 1,485 декара с 275 тона.

Димитър Андреев от МТС в с. Полски Тръмбеш, Търновско с комбайн „С—4" в с. Каранци на 14 юли ожъна 160 декара с 16 тона.

Павел Борисов с комбайн „С—6" ожъна в с. Иванча, Търновско на 14 юли 190 декара с 33 тона.

Христо Генов с комбайн „Е—4" ожъна на 14 юли в ТКЗС „В. Коларов" в с. Обединение, Търновско 120 декара с 24 тона.

Радко Иванов от МТС в с. Камен, Г. Оряховско с комбайн „С—6" на 14 юли ожъна 170 декара с 22 тона в с. Орловец.

Георги Димов с комбайн „С—4" ожъна на 14 юли в с. Камен 120 декара с 20 тона.

Димитър Кърчев от МТС в Г. Оряховица с комбайн „С—6" на 14 юли в с. Поликраище ожъна 200 декара с 24 тона, а всичко досега — 2,096 декара с 305 тона.

Стефан Влайков с комбайн „С—4" ожъна на 14 юли в с. Поликраище 120 декара с 16 тона, а всичко — 1,570 декара с 269 тона.

Димитър Генов от с. Ресен, Търновско с комбайн „С—6" на 14 юли в с. Ресен ожъна 150 декара с 26 тона, а всичко—1,780 декара с 368 тона.

Димитър Лазаров, жътвар със снопоръзвачка от МТС в с. Ресен, Търновско на 14 юли ожъна в с. Длъгня, Дряновско 90 декара, а всичко — 480 декара.

Христо Георгиев Попов от МТС в с. Ресен на 13 юли в с. Никюп извърши подмятане на 400 декара с трактор „ДТ—54", а всичко е подметнал 1,310 декара.

Цветан Борисов от МТС Павликени е извършил подметка на 14 юли с трактор „Белорус" на 200 декара.

НЕРЕМОНТИРАНА СНОПОВРЪЗВАЧКА

Изпратената на 12 юли т. г. снопоръзвачка от МТС — Ресен, Търновско в ТКЗС в с. Керека, Дряновско бе изкарана на кооперативните блокове да жъне пшеница.

Кооператорите се зарадваха, че машината ще окаже голяма помощ за по-скорошното завършване на жътвата. Но . . . снопоръзвачката не можа да работи поради лошия и ремонт. На следващия ден пристигна от МТС техник, който да я прегледа и поправи. Той обаче не можа да отстрани повредата и се върна обратно, за да вземе части. Ремонтът продължи и на 14 юли. Три ценни дни бяха загубени. Това даде лошо отражение сред кооператорите.

Златю П. Златев

СЕИТБАТА НА ВТОРИ КУЛТУРИ ИЗОСТАВА

Тази година, поради честите валежи, има благоприятни условия за развитието на вторите култури за фураж. Но сеитбата им в ТКЗС в с. Вишовград, Павликенско сериозно се подценява. Въпреки че ечемикът отдавна е пожънат и са освободени площи все още не се започва сеитбата.

Засяването на втори култури за фураж в стопанството се налага още повече и от това, че по-голямата част от естествените ливади бяха завлечени от поройните дъждове и стопанството не можа да вземе никакъв фураж от тях. Коситбата на фия закъсня, голяма част от него е прегорял и загуби много от своята хранителност като фураж.

При това положение напълно правилно би било да се очаква, че планът за вторите култури за фураж ще бъде преизпълнен от стопанството. Но фактите говорят точно обратното. При план над 600 декара до сега са засяти само 11 декара.

Нужно е да се вземат бързи мерки и в най-къс срок да се засеят колкото се може повече площи с втори култури за фураж.

Ив. Лисичков, дописник

ОПРАШВАТ СЛЪНЧОГЛЕДА

Напрегнато работят кооператорите от ТКЗС „Лисенко" в с. Сашево, Търновско за прибирането на реколтата. В помощ на своите родители се включиха и средношколците от селото. На 12 юли бе организирана бригада от 13 младежи—средношколци за опрашване на слънчогледа. Само за два дни, обхванати от трудов ентусиазъм, те опрашиха 124 декара слънчоглед чрез допиране на питите.

Работата на младежите е качествена.

В. Николов

290 КГ ЕЧЕМИК ОТ ДЕКАР

С изпратения комбайн от МТС гр. Павликени ТКЗС в с. Мусина за кратко време ожъна и овърша ечемика. Над 47,000 кг ечемик бе раздаден на кооператорите в аванс срещу изработените трудодни.

На държавата бе предадено 33 тона зърно. От 220 декара стопанството получи по 290 кг и от 580 декара по 260 кг ечемик.

Започна жътвата на пшеницата. От един блок от 50 декара кооперативът получи по 220 кг средно от декар.

Заедно с жътвата в момента се извършва 6-то пръскане на лозята.

Любен Дечев

ПРИКЛЮЧИХА ЖЪТВАТА

Звеноводите от ТКЗС в с. Правда, Г. Оряховско получиха своите задачи за жътвата още с приемането на плана за лятната кампания. Това даде възможност да планират добре работата си в жътвените дни. Помощ оказаха и много членове на стопанството, на работа извън селото. В резултат на това жътвата приключи на 14 юли. Редно с това бяха издължени и държавните доставки на ечемик, а сега се почиства пшеницата, за да бъде предадена и тя.

Едновременно са придвижвани и другите стопански работи в кооператива—предаване зеленчуци и други.

Ат. Димитров

СВЕДЕНИЕ

за хода на съревнованието между околиите на окръга по изпълнение на селскостопанските задачи към 14 юли 1955 година.

Околии	Силажиране	Жътва общо	Жътва пшеница	Жътва ръж	вършитба	подмятане	сеитба втори култури общо
	%	%	%	%	%	%	%
Габрово—селска	40	19·7	18·8	17·6	1·1	15·7	50·4
Габрово—градска	—	14·1	12·6	0	0	5·9	8·6
Г. Оряховица	31·3	69·2	67·2	100	12·2	44	70·4
Дряново	29·5	25·3	24·4	8·2	0·1	17·8	42·1
Елена	28·5	33·9	39·3	100	7·8	29·6	97·9
Павликени	31·4	72·1	66	100	10·8	35·1	85·4
Севлиево	32·6	49·7	48·7	100	2·5	20·3	85
Търново—селска	29	77	76·9	100	8·7	40·3	66·3
Търново—градска	—	79·7	87·9	100	0	34·9	47·2
Общо за окръга:	31·4	58·8	58·1	75·7	9	34·2	75·2

СВЕДЕНИЕ

за хода на съревнованието между МТС в Търновски окръг по изпълнение на полските работи към 14. VII. 1955 година.

МТС	Жътва с комбайни зърнени декари	Жътва с комбайни зърнени тона	Жътва със снопоръзв.	Вършитба с вършачки	Подмятане	Лятна сеитба
	%	%	%	%	%	%
Г. Оряховица	67	61	37	3.3	18	53
Камен	39	41	18	2·2	9	105
Павликени	49	51	37	2·5	13	119
Караисен	45	48	69	0	17	65
П. Тръмбеш	49	50	78	0.9	40	122
Ресен	50	56	40	0.4	15	34
Севлиево	32	30	20	0.3	4	31
Общо за окръга:	49	49	47·4	1·3	16	77

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ПАРТИЙНАТА ГРУПА УВЛИЧА СМЯНАТА

Тотка НЕДЕВА
партиен групов отговорник във ф-ка „Васил Мавриков"—Търново

Нашата партийна група се състои от 8 комунисти. Тя извърши особено голяма разяснителна и организационна работа за откликването на призива на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг.

На партийните членове бе направено партийно поръчение не само да се запознаят добре с призива, но и да го разяснят на останалите производственици от смяна „Б" при тъкачния цех, за да ги подготвят да поемат задължения по изпълнение на плана, които да отговарят на възможностите ни. Това свое поръчение те изпълниха с чест.

За комунистите от нашата партийна група още тогава беше ясно, че колективът не само трябва да се отзове на призива, но и да разгори благородно социалистическо съревнование, чрез което ще осигурим успеха на започнатото дело. Поставихме си задача смяната да бъде за пример на останалите, да увлече и тях в съревнованието.

Като партиен групов отговорник доста помислих по тоя въпрос. Предварително прецених на кого какво поръчение да направим. На майсторите комунисти Дончо Томов и Георги Иванов поръчах да организират съревнование между своите секции и с това да увлекат останалите. Тези другари действително изпълниха поръката. Секцията на др. Томов от началото на годината до сега е първенец в предприятието.

Борбата за изпълнението на плана и благородното социалистическо съревнование прерасна в борба за висококачествени тъкани и икономия на материали. В тази насока др. Янка Кузманова получи поръчение не само да дава висококачествена продукция, което тя умело вършеше, но и да предаде опита си на работниците от своята секция. Партийно поръчение получи и др. Бендеров.

От собствен опит се убедихме, че сама партийната група не всякога може с вещина да решава многообразните въпроси на производството. Затова ние обмисляме редица въпроси с участието на широк актив—членове на профорганизацията, младежи и другари от техническия персонал. Нашата партийна група преценява, че този начин на работа с актива е резултатен и ние не ще се откажем от него.

Ритмичното изпълнение на плана е указател за добра организаторска и политическа работа, за крепка трудова и производствена дисциплина. През първото тримесечие ние допуснахме известна неритмичност в изпълнението на производствената програма. Това не можеше да не тревожи както мен, така и останалите комунисти и безпартийните от смяната. Поставих този въпрос на обсъждане пред партийната група. Решихме да го разгледаме заедно с актива, да чуем и неговото мнение.

Някои се изказаха, че бедата идва от недисциплинираността на отделни работници — едни закъсняват, а други безпричинно отсъствуват. На съвещанието се изказа мнение да се проведат сбирки на младежките групи и по секции. Това предложение беше възприето. Недисциплинираните бяха порицани. Появиха се мълнии и тревоги, с които се осмиваха нарушителите на трудовата дисциплина, а с бързите телеграми поздравяваме челниците.

Имаше случаи при които смяна „И" не достигаше изпълнението на плана, а това се отразяваше зле на цялостната работа на предприятието. Нашата партийна група предложи на цеховия профкомитет и на техническото ръководство член от профкомитета заедно със сменния майстор да връчват знамето на първенеца секция в присъствието на изоставащата секция. Това трае не повече от 2—3 минути, обаче даде положителни резултати. Изоставащите другари бързо се оправиха.

Друг основен въпрос, с който се е занимавала нашата партийна група е качеството на продукцията и чистотата на работното място, поддържането на машинния парк и петминутните производствени съвещания. По тия въпроси също съм поставяла партийни поръчения на комунистите.

Ние не отминаваме без внимание и въпросите за обучението и възпитанието на комунистите и на безпартийните. Следим отблизо как се учат в просветните звена, какъв е техният успех и дисциплината.

Другарят Бендеров смяташе, че е вече възрастен, оправдаваше се, че не можел да запомня, че му е минало времето да се учи. С това оправдаваше своята нередовност и отсъствуването от учебното звено. Партийната група го разкритикува и му обърна внимание за идейно-политическото му изоставане. Това обаче не можа да му подействува. Наложи се да излезем с предложение пред партийното бюро да му потърси сметка.

Разбира се, че по-късно др. Бендеров беше благодарен на партийната група, че не го е оставила и стана един от най-редовните посетители на учебното звено.

Наред с въпросите свързани с производството и с разгаряне на социалистическото съревнование, нашата партийна група живо се интересува за здравето на работниците, а така също и за техните културни нужди.

На др. Лалю Пенчев е направено поръчение да се интересува от съдбата на всеки отсъствуващ работник от смяната ни, като за това напомня на делегата по общественото осигуряване от цеховия профкомитет да посети болния или необадилия се за причината на отсъствието си работник, а всички партийни членове при такива случаи лично той да посещава.

Периодично организираме чрез профгрупите колектив посещение на кино и театър.

Ето, тази дейност на нашата партийна група повиши авторитета и авангардната й роля. Като партиен групов отговорник аз не само инструктирам партийците по поставените от партийния секретар въпроси, но се стремя да проявявам и самоинициатива. В резултат на това партийната ни група е направила редица предложения пред партийното бюро за подобряване на работата, от осъществяването на които се повдигна съзнателността и самочувствието на партийните членове.

Почти на всяко събрание, а такива ние правим ежеседмично, проверявам изпълнението на поставените поръчения. На тези събрания партийните членове се изказват къде какви трудности срещат и заедно обмисляме начините за тяхното преодоляване, формите за работа.

Всички събрания и направените поръчения аз записвам в дневника на партийната група. В него отбелязвам срока за изпълнението, а това ме улеснява при проверката.

Добрата работа на партийната група допринесе да се разгори съревнованието, успешно да бъде изпълнен планът. Разбира се, че много от комунистите са на челно място. Техните постижения с всеки изминат месец стават по-радващи. Така например секцията на др. Дончо Томов за IV-то тримесечие на миналата година изпълни плана си 106 на сто и даде 98·64 на сто първокачествена продукция. За първото тримесечие на тази година тя достигна 118 на сто изпълнение при 99 на сто първокачествена продукция, а за м. април — 120 на сто и 99·29 на сто първокачествени тъкани.

За показ е работата на др. Янка Кузманова. За последното тримесечие на 1954 г. тя изпълни личния си план 109 на сто, а за първото тримесечие на тази година достигна 125 на сто и произведе само първокачествена тъкан. По примера на комунистите работят и доста безпартийни добри производственици. В резултат на това смяната ни се нареди на първо място в отдела и стана носител на преходното знаме за тримесечието.

ЩЕДРО ЛЯТО

Златни блокове . . . безкрайни
свеждат едри класове . . .
Като кораби, комбайни
плуват в житното море.

Сред високата пшеница
неуморен труд кипи.
Над полето като птица
песен радостна лети.

Радостно шумят житата . . .
Неуморен труд кипи . . .
Над страната,
щедро лято
пламна пурпурни лъчи.

Христо Костадинов

Размяна на книги

Изпълнявайки на дело решенията на 25-ия редовен читалищен конгрес читалище „Зора" в с. Харачери, Габровско активно прилага новите библиотечни форми на работа.

На 22 юни тази година бе извършен книгоразмен на 70 тома книги с библиотеката на читалище „Нов живот" в с. Кметовци. Библиотекарите на двете читалища обещаха да утвърдят книгоразмена като постоянна форма в своята работа и да го разширят и с останалите библиотекари от района на съвета. С това те ще спомогнат за по-широкото популяризиране и доближаване до масовия читател на хубавата съветска и българска книга, за разрастване и укрепване културно-масовата дейност в нашето ново — социалистическо село.

Петко К. Илиев

С нови сили и знания

В началото на тая година във ф-ка „В. Червенков" — Габрово постъпиха на 6-месечен трудов стаж група възпитаници на УТР—55—Мездра. Те трябваше да се запознаят с практиката—девойките като помощник-ученички тъкачки и младежите като помощник-секционни майстори. В кръсо време много от тях овладяха напълно работата и станаха самостоятелни тъкачки като Хр. Христова, Н. Гергова и др. Цветана Нешева премина на три стана, заредени с карирана тъкан, Сл. Михайлова—на 4 обикновени стана и редовно изпълняват трудовите норми. Младежът Ник. Стойков напълно замести своя отсъствуващ секционен майстор.

Тези дни възпитаниците положиха изпит. Техните постижения бяха радващи.

С получените нови знания младите специалисти се отправиха по родните предприятия.

Дим. Щерев

На язовир „Ал. Стамболийски"

Красиво е сега през лятото на язовир „Ал. Стамболийски". Блести синята, чиста вода под слънчевите лъчи. Качиш се на стената, спреш се и се загледаш: големи пъргави риби плуват край стената и подгонват сегиз-тогиз малките. Други подскачат над водната повърхност, за да ловят мухички. Хубаво е наистина!

От всички краища на страната всеки ден на язовира идват екскурзианти. Спират камиони, рейсове, а от тях слизат жени, мъже, деца, ученици. Те идват да се порадват на хубавата природа, да се полюбуват на многото вода. Служител ги развежда по стената, обяснява им каквото питат. С богати впечатления те се завръщат ентусиазирани по местожителствата си.

Лалю В. Трифонов

В игри, радост и щастие

Три години вече откак майките в село Раевци, Еленско лятно време се радват на детска градина.

Това лято детската градина започна работа на 25 юни и ще завърши на 10 август. В нея са прибрани всичко 16 деца.

Сега всеки ден, когато минеш край училищния двор, ще чуеш безгрижните детски гласове. Под жарките лъчи на юлското слънце децата бягат, боричкат се, играят с най-разнообразни играчки, разучават нови песнички, приказчици и т. н. Макар и за пръв път възпитателка, др. Марийка Костадинова се справя с работата си. Тя желае всяко дете да придобие ценните качества: трудолюбие, послушност, привързаност към колектива и най-важното уважение към по-големите.

Асен Ст. Желязков

Санитарките на пост

Излезеш ли по хлеборобните полета на ТКЗС в с. Куцина, Търновско, ще видиш шест бели знаменца с червен кръст — това са подвижните санпостове на БЧК.

Дали доброволно съгласието си да работят за здравеопазването на човека, прегърнали с желание работата си, санитарките от с. Куцина спомогнаха дружеството на БЧК в селото да бъде вече три години околийски първенец.

Днес кооператорките говорят с радост за санитарките Радка Илиева, Димитра Георгиева, Стефана Георгиева, Йордана Александрова, Пена Тодорова и др., които сграбчили сутрин сандъчетата си с червения кръст, ги носят на полето заедно с другия немалък багаж. За тях това е чест, а не бреме. Почти всички са и челници в производството. Др. Радка Илиева, отлична санитарка, бе и отлична берачка на памук през 1954 г. Тя, червенокръстка от дълги години, работи с ентусиазъм като блокова отговорничка в продължение на три години и е придобила сръчността да държи бинта и превръзва така умело, както умело върти сърпа. Дала помощ на стотици нуждаещи се на полето, тя чете здравни брошури и сее здравна просвета сред своите другарки. Като касиер на дружеството на БЧК спомогна членовете му да се отчетат още през първата половина на годината. Сега Радка е първа на полето със своето сандъче и брошурите „Хигиена на селскостопанския труд" и „Предпазване от селскостопанските травматизми". Тя е при бурето с вода, при общата кухня, при нараилия се — навсякъде, където се нуждаят от нейната помощ. С личния си пример тя и другите санитарки спомогнаха при записването на кръводарители.

Радка Илиева, Димитра Георгиева, Стефана Георгиева, Пена Тодорова, Йордана Александрова и др. са пример за подражание. Техният пример следват всички червенокръстци. Днес всеки четвърти жител в селото е член на БЧК, а всеки седемнадесети—кръводарител.

Д-р Йордан АНДРЕЕВ,
участъков лекар

Пример за подражание

Сериозна трудност срещнаха МНСДТ, общоселският комитет на Отечествения фронт, партийната организация и агитаторите за убеждаване населението от с. Шумата, Севлиевско да пръскат овощните градини и ги предпазят от болести и вредители. Най-голямо несъгласие проявиха в това отношение селяните от махала Еневрът. Врагът пускаше зловредни слухове, че от пръскането овощните градини щели да се загубят.

Старият ятак и близък на най-малкия партизанин Митко Палаузов—бай Иван Палаузов не се поддаде на тая въдица. Той разбираше, че тези мероприятия имат за цел да се повиши производството на сливите, ябълките и крушите и с това да се подобри положението на селяните в балканските райони. Затова той не скръсти ръце, а започна къртовска работа смело.

„Ще говорят резултатите, когато идем да берем плода. Сега аз приказвам, а тогава ще мълча, ще дам думата на тия, които сега мълчат и не искат да почнат пръскането на дръвчетата" — казваше той и отиваше с младия си зет на работа. Зетят на бай Иван не искаше да се агитира — той е убеден в агротехниката. Служейки като граничар из гъстите гори на Родопите, с автомат в ръка, той пазеше границите на нашата Родина. Сега с жар работи за изпълнение на даденото пред Партията обещание да получи високи добиви от овощните дървета.

Посетихме бай Ивана. През цялото време на срещата със задоволство той ни разказва за успехите си в овощарството. През 1953 година е получил от 13 декара овощни градини средно по 800 кг сливи.

Пътят ни минаваше и през градините. Не ни трябваше да питаме кои са на бай Ивана — те сами се познаваха, едните със свежи листа и богат плод, а другите почернели с овяхнали листа. За постигането на това добрият стопанин е направил две пръсканета—преди и след цъфтежа — първото със силинон, а второто със син камък, вар и ДДТ.

През тая година от около 17 декара бай Иван Палаузов е обещал да набере по 1,500 кг сливи. „Обещанията не се изпълняват с много приказки, а с повече работа" — казва той.

Частните стопани, които не се убедиха в необходимостта от пръскането, гледайки неговите дръвчета, сега се вайкат.

„Партийните поръчения — казва бай Иван — в миналото се изпълняваха често пъти с кръв, а сега изискват само труд и вслушване в съветите на специалистите. Добре ли сме ние, добре е Родината".

П. Бъчваров

МАСОВО-ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА В МТС

Партийната организация на МТС в с. Полски Тръмбеш, Търновско добре разбира ролята на масово-политическата работа в дните на лятната кампания, затова още на 11 май т. г. прие план.

Напрегнатата работа в полето измени до голяма степен формите на масово-политическата работа сред механизаторите. Тя се пренесе на работните места, в тракторните бригади и при комбайните. Сега най-често практикуваме изнасянето на беседи, колективно четене на статии от вестници, съвещания за обмяна на опит, издаваме многотиражка и информационно-производствен бюлетин, мълнии и други.

Преди да започне жътвата, под ръководството на партийната организация проведохме съвещание за обмяна на опит с комбайнерите. На това съвещание най-добрият комбайнер на станцията др. Йосиф Пенев разказа за своя опит в миналогодишната кампания и как се е подготвил за сегашната кампания. Всички присъствуващи на съвещанието се изказаха. Те подчертаха положителните и слабите страни както в работата на др. Пенев, така и в своята работа.

След тази среща за обмяна на опит се проведоха съвещания с колективите на комбайните. Те бяха запознати с опита на първенците-комбайнери Васил Желязков и Димитър Ставрев, неотдавна поместен в страниците на в. „Работническо дело". Запознаха се и с плановете на комбайните.

Някои от механизаторите приложиха наученото от тези съвещания. Комбайнерът Христо Генов на 4 юли, с комбайн „ЕМАГ" при норма 80 декара ожъна 115 декара и овърша 18 тона в ТКЗС в с. Куцина. Добър успех постигна и комбайнерът Димитър Георгиев. С комбайн „С—6" при норма 110 декара той ожъна 140 декара и получи 32 тона зърно.

Добра масово-политическа работа извършва партийната група в девета младежка тракторна бригада. Под ръководството на партийния групов отговорник др. Стефан Д. Иванов тя редовно организира колективно четене на вестници, механизаторите слушат беседи, редовно провеждат производствени съвещания и други.

Профкомитетът при МТС периодически организира колективни посещения на филми, театрални спектакли и други. Само през м. май са организирани две колективни кино-посещения и едно театрално.

Тези и други форми на политическа работа спомогнаха да се разгори още повече съревнованието сред механизаторите от нашата станция. Червените преходни знамена се развяват по работните места. Цифровите данни за изпълнението на плана ежедневно се сменят на отчетното табло.

Механизаторите мобилизират своите сили за нови завоевания в борбата за срочно и без загуби прибиране на реколтата.

Петър ПЕТРОВ
партиен секретар при МТС
с. П. Тръмбеш, Търновско

ДЕТСКИТЕ СТАИ

Нашата народна власт създаде за младото поколение всички необходими условия за всестранно развитие и за осъществяване на крилатите му мечти и стремежи.

Из редовете на младежите израстват нови възторжени патриоти и строители на социализма — челници в производството, науката, изкуството, с които нашият народ с право се гордее и на които възлага големи надежди.

Срещат се обаче по-възрастни и малолетни младежи, които поради лошо домашно възпитание и слаб родителски контрол, откъснати от дружествата на ДСНМ и пионерската организация „Септемврийче", попадат под влиянието на разни класово чужди, престъпни елементи и лентяи. Те ги привличат в престъпни прояви — извършват кражби, нарушават обществения порядък, хулиганствуват, имат лошо поведение в училище и пр., като с това си поведение дразнят и възмущават обществото.

С оглед да се вземат мерки от възпитателен характер спрямо застрашените в морално и криминално отношение деца и младежи, при народната милиция в Търново и Габрово са открити „детски стаи". Тая в Търново се обслужва от инспектор-педагог, а в Габрово — от колектив учители-педагози.

Ролята, която тия „детски стаи" имат да играят е предимно от педагогическо-възпитателен характер. Те ще станат звено за координиране дейността на всички обществени и масови организации и институти, за набелязване и провеждане цялостни мероприятия в борбата за ликвидиране престъпните навици и прояви сред деца и младежи.

Обслужващият персонал на „детската стая" в Габрово с голяма любов и старание работи за изпълнението на тая висока патриотична задача и постигна вече добри резултати.

Инспекторът при „детската стая" в Търново др. Йордан Русев, дългогодишен учител-педагог, в разстояние на непродължителен период от време е беседвал с 56 деца. Срещал се с 19 родители, посетил е 21 домове на деца. Посетил е също така 33 пъти 7 училища в града, като е проучвал условията за престъпността сред някои деца, давал е ценни указания на родителите и е координирал работата си с класните ръководители на учениците. Съгласувал е дейността си с отдел „Народна просвета", с ДСНМ, Прокуратурата и обществени организации.

В това ново начинание активна роля трябва да играят родителите и цялата общественост. Не бива да се отминава нито една лоша и престъпна проява на деца или младежи. За забелязани прояви следва да се търси помощта и съдействието на „детските стаи", на Прокуратурата, на ДСНМ и др.

Младежите и децата, временно отклонили се от правия път, трябва да бъдат обект на особено внимание на цялата наша общественост. Те не трябва да се изоставят на произвола на съдбата и безучастно да се гледа на техните лоши прояви и навици. Те МОГАТ да се поправят и се наредят с най-добрите.

В. СИМЕОНОВ
окръжно управление на МВР
Търново

ОТЧЕТОХА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ УЧЕНИЕТО

Партийната организация при филиал „Киро Конаров"—гара Г. Оряховица проведе открито партийно събрание на 12 юли т. г., на което бяха отчетени резултатите от работата през тази партийна учебна година.

В доклада си партийният секретар др. Атанас Раев отбеляза, че кръжоците по КПСС с пропагандист Тодор Попов и по БКП с пропагандист Димитър Станев са работили добре. Слушателите са били редовни и добре са усвоявали преподавания материал. За пример са кръжочниците Петранка Лалева, Васил Василев, Джамал Ахмедов и Илия Великов, които системно са работили за придобиване повече знания.

Пропагандистът Тодор Попов направи предложения за подобрение на работата през следващата учебна година.

Накрая от партийното бюро бяха раздадени награди на отличилите се слушатели.

Петко Петков, дописник

КРАЙ БРЕГА НА ЕЗЕРОТО

По езерото

Гладкото и лъскаво като огледало езеро на язовир „Ал. Стамболийски" се е ширнало до Синия вир под Севлиево. Недалеч, някъде към Ряховския баир, залязва слънцето и преди да скрие златния си диск във вишнево оцветения хоризонт изпраща пурпурна позлата по трепкащите вълни.

Рибарската лодка се отдели от брега и запори синкавите води на езерото.

Наоколо тъмнозелени царевици и пожълтели жита на трудолюбивите кормянски кооператори. Околните възвишения, обрасли в кичеста зеленина и сочна трева, се спущат в язовирските води. Чува се меден звън от звънци на овче стадо.

Каква красота в родния край! Колко хубаво е тука на брега и по новото езеро!

Ние все по-бързо се движим навътре. Последните лъчи на слънцето се изтеглиха от езерото.

Откъм север из тесninата по огледалната повърхност се показа лодка, след нея още една. Отиваха към брега.

— Това са лодките, които се връщат от следобедния риболов, — ни обясни нашият млад лодкар.

Двете рибарски лодки бавно се движеха и приближаваха към брега, където трепкаше червено знаме.

Решихме да прекъснем хубавата разходка по езерото и последвахме рибарите. Та ние тук в нашия край не сме виждали риболов освен с въдица от брега?

* * *

На малката зелена поляна под сливовите дръвчета край брега е разположен станът на рибарите.

Току-що завърналите се от риболов 5—6 души бяха заети с работа: едни изваждаха рибата от лодките, други се грижеха за мрежите, а трети вече стъкваха огъня, за да приготвят вкусна чорба от пресен сом.

Заговорихме с бай Коста Бочаров, бригадир на рибарите. Той е около 60 годишен човек, със сурово, загоряло лице и се занимава с риболов близо 40 години. Бай Коста е инициатор на първата група, образувана от рибари от Държавния рибен комбинат в Русе през 1954 г. за риболов на язовир „Ал. Стамболийски. Тук опитните рибари се спречкват с много трудности.

— Теренът е крайно лош,—разказва бай Коста, — той не прилича нито на Дунава, нито на море или блато. Използуването на рибарския морски уред „Грип" не даде очакваните резултати. Не се използваше планът за улов на риба. Разпространяваше се слухът, че в езерото няма риба, че била изловена. Настъпи разочарование и почти цялата група напусна язовира и замина за Дунава.

Бай Коста, старият и опитен рибар, не повярвал на лъжите, не се поддал на трудностите. Неговият богат опит му подсказвал, че в язовирното езеро ще има богат улов, но е нужно да се намери начин за ловенето на рибата. Той убедил още един свой другар от групата и продължили риболова. Започнали нощен риболов с примамки. Последвали първите ободряващи резултати. Продължили с успех. Оказало се, че в язовирното езеро има достатъчно риба. През най-неподходящото време за риболов — октомври и ноември за един месец и половина четири души — двама от групата и двама местни нови рибари — са уловили 7 тона риба. И след това риболовът не спира. Застудява времето, но четиримата рибари продължават по предложението на бай Коста да поставят винтери без крила (това е негова рационализация, срещу която той получил 700 лв. възнаграждение). Тази новост в рибарската практика донася нови успехи на рибарите. До 15 декември м. г., въпреки студовете е уловена още няколко тона риба.

Нов отрасъл нови кадри

Убедил се твърдо в голямото рибно богатство, което се крие в недрата на сините води на красивото езеро, ненамерило още място на географската карта, старият и опитен рибар бай Коста и тая година е обитател на водната шир разстлала се надълго и широко зад белокаменната огромна и красива стена на язовир „Ал. Стамболийски". Тук той не е сам. Напуснали са красивия град Русе и тихия бял Дунав и верните му другари—майсторите на лова на сома Георги Ангелов и Калин Петков. С тях е и добрият риболовец Али Османов. От техните ръце не се изплъзват стигналите вече до 18 кг сомове. „Има и по-големи— казва бай Калин.—Уверени сме, че през есента ще хванем сомове от 30 до 40 кг единия. Вярвам, че и 7—8 килограмовият шаран няма да ни убегне. Богато е езерото на хранителни вещества за рибите. Бързо растат и се развиват както шаранът и сомът, така и останалите видове риба. От наше наблюдение се установи, че пуснатите малки шаранчета ежемесечно нарастват от 100 до 150 грама. Големи възможности се крият в езерото за развитието на риболова в тоя край".

Тия възможности за сега добре се използуват от рибарската група, на която е възложен риболовът в езерните води.

При залез слънце, под звездно и тъмно небе, през спокойни и бурни нощи, под палещите лъчи на жежкото слънце, при полъха на хладината от сините води рибарите кръстосват водната шир. Лодките им описват дълги пътеки по огледалните води. Винтер след винтер, срекме след срекме нарушават спокойствието на тихите води. Сръчните ръце на рибарите изсипват богатия лов в лодките. Бият по дъната на лодките опашките на сомовете. Хвърлят се ту на една, ту на друга страна шараните. От мъжествените матови лица на рибарите се чете желанието да уловят колкото се може повече риба за трудещите се от Севлиевския и Павликенския край, които за сега са главните консуматори на уловената риба.

Това желание се превръща в дело. Вместо 1·5 тона за м. май е уловена над 2 тона риба, въпреки неблагоприятното време за риболов.

Следващия месец успехите нарастват още повече. Към 25 юни е уловена двойно повече риба отколкото през м. май. Дадената дума от рибарите да изпълнят най-малко 180 на сто производствения си план за юни е изпълнена.

„Поставена ни е задачата за времето от 15 май до 15 ноември т. г. да уловим от езерото 30 тона риба, — казва бай Коста.—Но колективът ни след като прецени реално своите сили и резултатите си от досегашната работа, реши до 15 ноември да предаде на трудещите се 60 тона вкусна риба."

Рибарската дума е тежка. Рядко се дава тя, но даде ли се веднаж, делата вече говорят за нея. Ни дъжд, ни вятър, ни бури и студове са в състояние да сломят духа на рибарите.

Не само на лодката, но и на софрата вечерно време рибарите говорят за изпълнението на дадената дума. Пресмятат кое от четирите звена е на първо място в съревнованието. Подхвърлят си рибарски бисери. Кроят планове за следващия ден. Учат младия рибарин, довчерашния строител на язовира, др. Деню Филипов и други косовчани в овладяването на рибарското майсторство. Доволни са русенските рибари, че местните кадри, които за първа година се занимават с риболовство, усвояват добре тоя занаят. Нови кадри — нов доходен отрасъл се ражда около езерото.

Н. Нейков
Н. Тотев
наши спец. пратеници

ТРИБУНА НА СТОПАНСКИЯ РЪКОВОДИТЕЛ

Съревнованието за изпълнение на обещанията по призива

Минко РАДКОВ
директор,
Б. ТИНКОВ
председател на профкомитета при ф-ка „Ненко Илиев" — Севлиево

Патриотичният призив на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг посрещнахме с разгърната масова разяснителна работа по производствения план. Призивът ни даде още по-голям тласък. Профкомитетът и административно-техническото ръководство се заеха да организират по-добре съревнованието за увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията при разнообразен и качествен асортимент. Поеха се 120 индивидуални и 15 колективни по бригади и участъци обещания.

В предприятието производственият план се обсъжда всеки месец. Началникът на цеха изнася плана пред актива, в който са включени началници на участъци, бригади, профгрупорзи, отговорници на партийни и младежки групи. На тези съвещания се набелязват и мероприятия за изпълнение на плана по всички показатели. След това планът се разяснява по участъци и бригади така, че всеки работник да знае какво има да работи през месеца.

На нашите събрания се правят голям брой ценни предложения по организацията на труда, трудовите норми, използуваемостта на машините, основните и спомагателните материали и изправността на инструментите. Голяма част от тях се изпълняват, а свързаните с разход на повече труд или материали се вписват в тетрадката на началник-цеха.

Производствените съвещания при нас се утвърждават като постоянна форма за разгаряне на социалистическото съревнование и използуване колективния ум за ръководство на предприятието. Общо за първото шестмесечие сме провели 468 производствени събрания и съвещания по профгрупи. Тук въпросите се подработват предимно от бригадирите във форма на кратки доклади по въпросите свързани с изпълнението на плана, обещанията, качеството и трудовата дисциплина. Предложенията се вписват в тетрадката на началник-участъка или началника на цеха. Те се отчитат на следващото съвещание, независимо от това дали са изпълнени или не. За първото шестмесечие са постъпили 62 предложения, от които 54 са приети и изпълнени. Изпълнени са по оперативен път без записване в тетрадките над 140 предложения, направени на производствени съвещания и събрания по бригади, участъци, цехови съвещания, общофабрични съвещания и събрания. Упоритостта в изпълнението на работническите предложения укрепва доверието на работниците в ръководството на предприятието. Предложенията помагат за ежедневно подобряване на производствената работа, за подобряване работата на ръководството.

За квалификацията на работниците, инженерно-техническите кадри и служителите през първото шестмесечие организирахме 8 курса за квалификация със 129 участвуващи, от които 65 повишиха разрядите си.

Лекциите се подготвяха писмено, като методическото бюро положи не малко усилия за педагогическата подготовка на лекторите. Проведохме 4 школи за обмяна на опит, 2 за високопроизводителен труд, 1 за отлично качество и 1 за социалистическо съхранение на машините. Организирахме под ръководството на партийната организация и обмяна на опита на бригадира Александър Сърбенов за организацията на социалистическото съревнование по изпълнение на обещанията.

Прогресивните почини при нас много ни помагат за снижение себестойността на продукцията. По почина на Ворошин работят всички членове на нашия работнически колектив, в резултат на което качеството на продукцията и културата на работното място системно се подобряват. Предприятието ни все повече придобива социалистически вид и се приближава до образцовите предприятия в страната. По почина на Левченко и Муханов работят 108 другари и другарки, които за първото 6-месечие направиха икономия от режийни разноски 151,147 лева и от материали 12,503 лева.

Онагледяването на съревнованието, неговото популяризиране, отчитане, излъчването на първенците са решаващ фактор за разгарянето му. За правилното отчитане на съревнованието бе проведен курс с бригадирите под ръководството на н-к ОТРЗ др. Петър Христов.

При нас са въведени диаграми за ежедневното изпълнение на трудовите норми, дневната работна заплата и икономии по почина на Левченко и Муханов. Над тези диаграми са обещанията на работниците. Тези диаграми се следят с голям интерес от работниците, и всички работещи в нашето предприятие. Те се попълват от бригадирите под контрола на профгрупорзите по данни от отдела за труд и работна заплата. Профгрупорзите дават за съобщаване по радиоуредбата имената и постиженията на най-добрите и най- слабите. Други диаграми, ежедневно попълвани от служителите при ОТК, отразяват слабостите, допускани по качеството на продукцията. Ежемесечните постижения се нанасят на диаграми за всеки работник по бригади, за бригадите по участъци, по цехове и всеки един от показателите на общофабричното обещание по отделно, на отделни диаграми. Черните и червените дъски, витрината за лошо и добро качество, диаграмите, многотиражката и радиоуредбата оказват голямо въздействие за популяризиране и разгаряне на съревнованието.

На първенците бригади и участъци се връчват преходни червени знамена. В благородното социалистическо съревнование израстват нови хора, като най-добрите в професията др. Тодора Цонева, Зорка Крушева, Лалю Драшков, образцови служители Илия Банков, Евтим Евтимов и други.

Резултатите от системната работа не закъсняха. Колективът изпълни производствения си план за шестмесечието 111·65 на сто, при производителност на труда 108·2 на сто, себестойност 3·10 на сто, качество 99·54 на сто, икономия от режия 151,147 лева, икономия от материали 12,503 лева.

Така ние втори път задържахме преходното червено знаме на МС и ЦСПС. Сега водим още по-упорита борба за изпълнение на производствените задачи и достойно посрещане Деня на свободата — 9 Септември.

Работата ни по цеховата стопанска сметка

Христо Денев ХРИСТОВ
н-к на основния тъкачен цех при ф-ка „Георги Чанков" в с. Палаузово, Габровско

Въпросът за въвеждането на цеховата стопанска сметка от ръководството на предприятието бе поставен доста отдавна. Ние обаче, техническият персонал от тъкачницата, се противопоставяхме, защото не бяхме убедени в резултатите от нея. На няколко пъти започвахме работа и я изоставяхме. За успешното внедряване на цеховата стопанска сметка от м. февруари т. г. партийната организация и масовите организации извършиха широка разяснителна дейност.

След убеждаване на всички на цехови събрания в преимуществата на цеховата стопанска сметка, ние пристъпихме към внедряването ѝ.

Преди всичко изградихме стопански съвет в цеха, в който включихме главния майстор, сменните майстори, председателя на цеховия профкомитет, отговорника на партийната група и десенатора. Като възприехме отчетните форми на ф-ка „Евт. Апостолов", ние си въведохме такъв ред:

Най-късно до 25 число на месеца получаваме плана за следващия месец. За тъкачния цех планът се дава по следните показатели: асортимент, фонд работна заплата и себестойност. Цеховият стопански съвет го разглежда най-обстойно, като преценява възможностите за навременното изпълнение на всяка точка и определя задълженията на всеки член от стопанския съвет. Последният се събира на заседание по два пъти на месец. Един път приема и разглежда плана за следния месец и отчита резултатите за миналия месец и втория път бива информиран за изпълнението на показателите на стопанската сметка.

Най-важна предпоставка за успешната работа на тъкачния цех е осигуряването на качествена прежда. Затова при приемането на прежда, която не отговаря на един от показателите, се съставя протокол, подписан от началника на ОТК, лаборанта и отговорника на отдела. Никога преждата не се приема без да бъде претеглена. Специално натоварено лице води лимитна карта за всеки артикул.

За намаляване съборените калеми замислихме за всяка секция на определеното място да бъдат поставени по две кошчета, като в едното се слагат съборените калеми, а в другото останалите отпадъци. Всеки секционен майстор прави анализ защо е увеличен или намален отпадъкът от съборени шпули.

Борбата за икономии в процеса на производството е важен момент от борбата за ефективна дейност на цеха.

Измервачите на суровата продукция попълват дневни предавателни листове като описват теглото, метрите, качеството на всеки топ и стана, на който е изработен. При проверка на всеки топ аз следя спазена ли е вътъчната набивка, тъй като при увеличена набивка се явява преразход на материали, а при намалена—се влошава качеството и затруднява апретирането на платовете. За констатирани нередности търся обяснение направо от секционните майстори.

Увеличените престои на машините водят към аномалии, спъват ритъма на производството и затрудняват изпълнението на плана. За тая цел и за насочване борбата по намалението на престоите, сменните майстори ежесменно попълват рапорти с описание на престоя на всяка машина, а секционните майстори предават ежедневни сведения за престоите. След анализиране причините на допуснат престой, се стремим да не го повтаряме.

Преразходът на фонд работна заплата показва лоша организация на работата. За да се предпазим от него ни помогнаха изготвяните на 3—4 дена сведения за преразходвания фонд. Данните от тях ни показваха, че преразходът идва главно от заплащане на нормена работа по тарифна ставка. Това ни насочи за свеждане до минимум заплащане на нормената работа по надница. Стремим се да създадем условия работата да се извършва и заплаща по норми.

За асортимента водим специална тетрадка. При изоставане по някой артикул, увеличавам броя на машините, които го произвеждат, с цел да бъде догонено изпълнението на плана за асортимента по секции. Допускаме обаче и нарушения.

За намаляване отпадъците и реализиране икономии от суровините, отпадъците в нашия цех се теглят в края на всяка смяна. С помощта на секционните майстори при увеличен отпадък се вземат мерки за намаляването му. Общо за всички артикули от началото на въвеждането на стопанската сметка досега сме икономисали 3,093 кг прежда. Икономиите отчитаме всеки месец. За м. май отделът изпълни плана си за производителността на труда 110·60 на сто, за труда 100 на сто, за фонд работна заплата — 100 на сто. Запланираният полезен коефициент за използуваемостта на машините бе превишен с 1·40 на сто. Нормите си отделът изпълни 113·80 на сто.

Трябва да отбележа, че за успешното въвеждане на стопанската сметка и най-важното, за постигане добри резултати е необходима пълната заинтересованост както на секционните майстори, така и на техническото ръководство.

ПОВЕЧЕ ПАМУЧНИ ТЪКАНИ НАД ПЛАНА

Работническият колектив при ф-ка „Вълко Червенков" — Габрово, през първото шестмесечие работи с голям ентусиазъм и изпълни предсрочно производствения си план, като даде за трудещите се над плана 601,716 м памучни тъкани. Благодарение на цеховата стопанска сметка, успехи имат всички звена на производството.

Така тъкачният цех изпълни плана си 106·79 на сто, а бояджийско-апретурният — 108·26 на сто. Преизпълнен е и планът за снижение на себестойността на продукцията в тъкачния цех с 2·53 на сто и в бояджийско-апретурния с 5·28. Най-високи резултати имат секционните майстори Никола Георгиев, Митьо Йонков Стефан Ангелов и други.

За изпълнение на задачите, поставени от ЦК на БКП и МС за увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на промишлената продукция работническият колектив през първите дни на второто шестмесечие работи още по-усилено. В резултат на това, за първата десетдневка от м. юли тъкачният цех преизпълни производствения си план 105·93 на сто. В готово планът бе изпълнен 142·97 на сто, а производителността на труда се увеличи с 22·8 на сто.

Димитър Бараков

В по няколко реда

Под ръководството на своя бригадир др. Антон Гугов средношколците от с. Лесичери, Павликенско кастрираха на 5 юли 70 декара царевица, засята за производство на хетерозисни семена. До пълното премахване на метлиците на майчините растения младежите ще минат през сеева още няколко пъти.

☆

Младежка бригада, образувана от членове на ДСНМ от с. Драгижево, Търновско подпомогна в жътвата вдовицата Димка П. Бешева, чийто син е в народната казарма. През деня бяха ожънати 9 декара пшеница.

☆

Жътвата на ечемика в селата на Габровска околия Янтра, Лесичарка, Поповци Кметовци и в ТКЗС в с. Гарван приключи в много къси срокове. Сега в Янтра, Лесичарка, Враниловци и Гръблевци се използува всеки хубав ден за вършитба.

☆

Кооператорите от с. Поликраище, Г. Оряховско са доволни, че в най-горещите дни на жътвата получават студена бира и лимонада за погасяване на жаждата си. В някои дни продавачът Й. Страхилов пласира по 100—150 лимонади и бири. Така и жътвата по-спори и стокооборотът върви.

☆

Младежкото звено, сформирано от средношколци, в с. Кормянско, Севлиевско работи 9 дни при силажните ями и силажира 100 тона фураж. Звеното триорира ечемик. Скоро то ще започне опрашването на слънчогледа и царевицата. Предвидено е всеки младеж да изработи най-малко по 30 трудодни.

В звеното върви и работата на културния фронт. Младежите четат колективно в-к „Народна младеж", художествена литература, издават агит-табла и пр.

☆

По хълмовете на с. Средни колиби, Еленско кипи жътва. Частните стопани Иван Велев, Марин Йорданов, Зора Перчанова и др. ожънаха ечемика. Започна масова жътва на пшеница.

Слаба е обаче разяснителната работа за машинната вършитба. Все още стопаните вършеят с дикани.

☆

На 9 юли в с. Стамболово, Павликенско се състоя пунктово съвещание по масовополитическата работа. Участвуваха 40 агитатори от Мусина, Михалци и Стамболово. Доклад за работата на агитаторския апарат изнесе др. Георги Денчев, секретар на партийната организация при ТКЗС в с. Стамболово. Бяха зададени много въпроси и станаха изказвания. Др. Г. Николова от ОК на БКП призова агитаторите на още по-упорита агитационна работа сред трудещите се за по-скорошното и без загуби прибиране на реколтата.

(По дописки на: Т. Захариев, П. Пудев, М. Минчев, Сл. Бозаджиев, Ив. Рогачев и Ст. Шишков)

НАПРЕГНАТ ТРУД

Напрегнат е сега трудът на кооператорите от с. Батак, Павликенско. Наред с жътвата трябва да се окопае памукът, да се води борба с листната въшка, да се прибере лалемацията. Ръка за ръка кооператори и механизатори бързат да завършат жътвата на пшеницата.

Само за един ден на 11 юли бяха ожънати на ръка 250 декара. Старши комбайнерът Йордан Блажев и помощникът му Милчо Любенов ожънаха 175 декара и овършаха 32 тона зърно.

П. Острев, дописник

ЖЪТВАТА В РАЗГАР

Трудещите се селяни от с. Синджирци, Еленско до 30 юни пожънаха ечемика. До 5 юли бе напълно приключена и вършитбата му.

Рано на 7 юли всички работоспособни хора излязоха на полето. Едрите, натежали от жито класове поздравяваха жътрите. Весел глъч се чуваше от всички страни. Сърповете неуморно и в надпревара съскаха. На чакъмите бяха и младежите. Те се стремяха да бъдат начело. Всеки от тях искаше да пожъне по-вече. Всеки от тях искаше да приключи първи жътвата. Към 11 юли бе пожъната 50 на сто от пшеницата.

Наред с жътвата синджирчани не забравят и лозята. До 7 юли те ги окопаха три пъти и напръскаха пет пъти.

Йордан Ив. Йорданов

В животновъдните ферми

С младежки ентусиазъм

По-рано в кравефермата на ТКЗС в с. Коевци, Севлиевско работеха само стари хора, които недостатъчно добре се грижеха за добитъка. Затова млеконадоят беше малък. Няколко телета умряха.

Изпълнявайки решенията на Третия пленум на ЦК на ДСНМ, дружеството на ДСНМ изпрати на работа в кравефермата 6 младежи със съюзно поръчение, начело с члена на дружествения комитет др. Бончо Василев.

Те започнаха новата работа с младежки ентусиазъм. На първо време добре почистиха оборите. Започнаха редовно да чистят и чешат кравите, в определен час да ги поят. Храната им даваха по указанията на зоотехника. Въведоха трикратното доене. В резултат на тези грижи увеличи се млеконадоят средно с по 10 литри на ден.

Така, само за последните 4 месеца от полугодието, планът за млеконадоя е изпълнен 205 на сто. Животновъдът Мойсей Борисов за същото време постигна 298 на сто изпълнение на плана за млеконадоя. Досега той има начислени 450 трудодни. За постигнатите успехи бе награден с грамота от ОК на ДСНМ, а дружеството в с. Коевци—с преходното червено знаме, като дружество—първенец по животновъдството в околията.

Илия Манев
наш окол. дописник

Отглеждат пекински патета

Близко до гр. Севлиево сред живописната долина на р. Росица достигат водите на красивото езеро „Ал. Стамболийски".

На левия му бряг се издигат птицевъдните постройки на стопанството в с. Кормянско. В двора, сред зелената люцерна, се белеят и червенеят като макове кокошки „лекхорни" и „родайланд", тежко пристъпват едри гъски, напускат двора и се плъзгат по водите на бистрото езеро ято патици.

Под непрекъснатите грижи на др. Донка Иванова и Петко Колев растат 560 пекински патенца. В първите дни те са ги хранили по 8 пъти на ден с каша от царевично и ечемично брашно и пресята овесена ярма. По-късно започнали да им дават и ситно нарязана млада люцерна. След като поотраснат ще започнат да ги пускат в езерото. В резултат на всичко това средното живо тегло на патетата е над 350 грама, а има патета и с 420 грама живо тегло.

Така тук сред красивата природа при освежителните води на езерото, под грижата на добри гледачи растат здрави и породисти птици.

Петко Генчев, зоотехник

Добри свинегледачи

Край самия бряг на Росица, сред красива природа, е построена свинефермата на ТКЗС „Бачо Киро" в с. Бяла черква, Павликенско. Трудно беше началото. Често се сменяха свинегледачите.

Като нов свинегледач в началото на 1955 г. постъпи др. Денчо Теодосиев. Той с желание отиде на работа във фермата. Благодарение на добрите грижи и на богатия съветски опит, особено на книгата на съветския професор Редкин, младият свинегледач постигна успехи. От зачислените му 9 свине-майки той получи над 80 малки прасенца при годишен план 120. До края на този месец планът ще бъде изпълнен.

Не остава надире и др. Иван Анг. Андреев. Добра помощ оказват на свинегледачите ветеринарният лекар и зоотехникът. Те често посещават свинефермата и дават наставления за правилното хранене на малките прасета.

Петър Н. Иванов, дописник

Птицегледач за пример

Другарят Петър Николов Коджабашев за трета година работи като птицегледач в птицефермата на ТКЗС в с. Куцина, Търновско.

През м. март той пое отглеждането на 600 малки пилета. Сега от ранна сутрин до късно вечерта е между тях, дава им разнообразна храна, почиства редовно поилките и налива прясна вода, дезинфекцира птичарника и т. н.

Тази година си е поставил и друга много важна задача — да няма ошкартавели пилета. Съгласно съветите на ветеринарния лекар и прочетеното, той поставя по-слабите пилета отделно и ги храни повече. По този начин само след месец тяхното състояние се подобрява и отново се пускат при другите пилета. Към 20 юни т. г. др. Коджабашев имаше само 6 на сто смъртност или от 600 пилета са умрели само 36. Останалите пилета са здрави и имат средна тежина от 900 гр. до 1 кг.

Др. Коджабашев държи постоянна връзка с управителния съвет на стопанството, бригадира и ветеринарния лекар.

Въпреки 62-годишен, Петър Коджабашев обещава да полага още по-големи грижи за птиците, за да получи и добра продуктивност на яйца още през настоящата година.

М. Кукумеев

НЕУМОРНИ СТРОИТЕЛИ

Още от малък Тодор Йорданов имаше влечение към машините и, минеше ли камион през с. Златарица, Еленско, той тичаше заедно с другите деца, хвърляше високо шапката си, викаше „ура".

Годините бързо отминаваха. През една мъглива есен Тодор постъпи в казармата. Случи се така, че там имаше много камиони. Сега той не подхвърляше шапката си, не викаше „ура", а внимателно се вглеждаше в колите. В часовете по моторно дело попиваше всяка дума на лектора.

Не мина много време и Тодор Йорданов седна на кормилото, кракът му натисна амбриажа, другият педала за газ и след включването на скорост колата послушно тръгна в посочения ѝ път.

Дните в казармата изтекоха неусетно.

На село Тодор се завърна в края на септември 1945 година. Не след дълго стана тракторист.

Зачислиха му трактор „С—80". С огромната съветска машина и скрепер „Д—222С" Тодор Йорданов и сменният му тракторист Георги Михнев се отправиха към с. Сушица, Горнооряховско. Кооператорите ги посрещнаха като истински помощници в борбата за побеждаване на сушата. Дни наред стоманените челюсти на скрепера се забиваха жадно в твърдата пръст и кубик след кубик се нареждаше върху стената на малкия язовир. Така неуморните механизатори помогнаха за изграждането на двата малки язовира. Двамата механизатори спестиха на стопанството над 3,000 трудодни и 80 хиляди лева. Кооператорите с доволство си спомнят за Тодор и Георги. Механизаторите са оставили трайна следа и в с. Стрелец, където е построен малък язовир с вместимост 200,000 кубически метра вода.

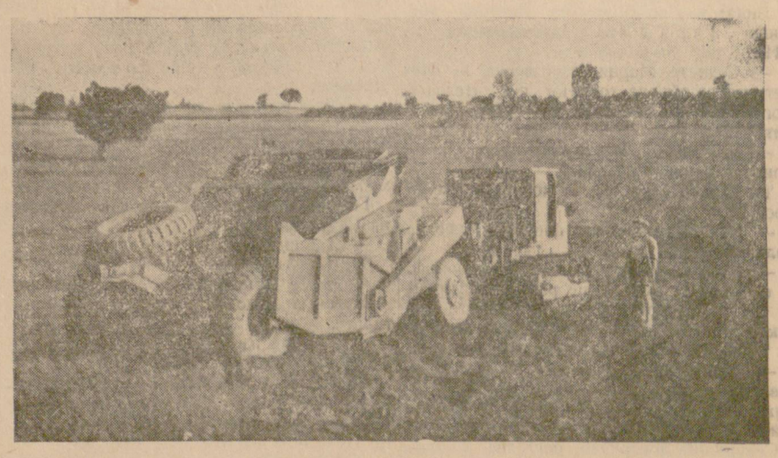

На строежа на малкия язовир в с. Ново село, Търновско

Сега неразделните другари Тодор Йорданов и Георги Михнев заедно с поверените им машини работят на строежа на малкия язовир в с. Ново село, Търновско. Добили опит, те още по-добре организират работата си. Умело използуват скоростите на трактора. Добрата организация и умелото използуване на техниката позволяват да се преизпълняват нормите. Нормата за 10 часа на разстояние 300 метра от стената до мястото на пръстта е 110 кубика пръст, а те изкопават и превозват 165 кубика. Само за 8 дни е направена икономия над 250 кг горивни и смазочни материали.

Неуморните строители работят с пълното съзнание за възложената им отговорна работа. Ако ръководството на ТКЗС в с. Ново село им осигури редовен помощен персонал, те ще завършат строежа значително по-рано.

Снимка и текст: *П. Гарасенков*

НАРОДНОТО ЧИТАЛИЩЕ НА ХЛЕБНИЯ ФРОНТ

Нашето читалище в с. Сухиндол, Павликенско е възприело много популярни форми на работа през лятото, които са станали вече необходимост за кооператорите.

Библиотеката уреди почти във всеки клуб на отделните бригади подвижна библиотека с подходяща литература и библиотекар - отговорник към съответната бригада. В клубовете се поставят вестници и списания за прочит. Практикува се колективно четене на отделни статии.

Всяка ферма има подвижна библиотека и читалня. Читалня е уредена и на един от харманите. Украсата е много хубава и предразполага към четене. Читалището изнася редовно стършел с подходяща литературно - музикална програма. Многотиражката отразява всички въпроси на деня. Кооператорки от народния хор изпълняват песни в момента на работа в полето и това създава особено настроение за активна работа, физическа и душевна бодрост.

Този, който е работил в полето знае как хубаво действува песента, понесла се над кооперативните блокове. Ние считаме, че когато колективът работи заедно с кооператорите и изпълнява песни, най-добре изпълнява своята задача, а не толкова през почивката, която кооператорите използуват за малко сън и отмора.

Особена задача има групата за народни песни при читалището. Всички песни вече се знаят от кооператорите и се пеят по блоковете. Когато кооператорите пеят нещо близко до сърцето си, те работят и по-добре.

Нашият самодеен колектив като цяло изпълнява редовно програмата си в двата парка и на централния площад, за да могат всички кооператори да посетят сбирките на открито. През жътвата ние посрещаме всички жътварски бригади на площада с музика и песни, като особено внимание се отделя на бригадата първенец. Тогава, въпреки умората, се извиват кръшни хора, повишава се настроението; каруците на бригадата са строени в шпалир, а председателят на стопанството почерпва традиционно кооператорите с пожелание за успехи в работата. На отиване до късно се слушат подвиквания и песни.

На 2 май нашият колектив покани всички кооператори на брега на язовирното езеро и през целия ден изпълнява програмата си, а оркестърът до късно свири народни хора.

Така работи нашето читалище през лятото. С право кооператорите го обичат. То е навлязло със своята работа в бита им.

КИРИЛ АЛТЪНОВ
председател на читалището

ИЗ НАШАТА КРАСИВА РОДНА ЗЕМЯ

След като прекарахме четири дни в градовете Сталин и Бургас, ние — екскурзиантите, ученици от Икономическия техникум „В. Коларов“ — Търново се разделихме с Черно море. Влакът вече ни отнасяше към Димитровград.

Край нас летяха равните кооперативни блокове и зелени гори, хубави планини и реки. В далечината някой вече съзря димящи комини и извика: „Димитровград!“ Всички се струпахме на прозорците. Ние виждахме една оживяла снимка от вестник, а сърцата ни шептяха:

„Ти днес ни срещаш бодър и засмян,
ти — целия във скели и строеж.
И като майка истинска ни канеш
младежките сърца да сгрееш.
Димитровград! Димитровград!
Любимец на милионна рат!“

* * *

Тази сутрин бяхме много развълнувани. Щяхме да посещаваме Химическия комбинат „Сталин“. Тръгнахме по равния павиран път. Край нас често профучаваха автобуси, а в тях стройни и мъжествени работници-строители на новия град. Когато наближихме комбината, видяхме статуята на И. В. Сталин пред входа. С каква любов и признателност работниците поглеждат към нея!

— Химкомбинатът „Сталин“ — каза нашият водач — произвежда повече от 15 вида киселини и торове. С ценната и безкористна помощ на СССР, с машини и специалисти ние успяхме да изградим този гигант. Вижте хе-е оня комин, от който излиза жълт непотребен азотен двуокис. Той е построен от една осемнадесетгодишна съветска девойка.

Ние се чудехме на огромната охладителна кула и на отделните цехове. . .

Слънцето се беше вдигнало високо, когато закрачихме към изхода, възхитени от мощта на гиганта завод.

* * *

В Пловдив посетихме голямата цигарена фабрика „Сталин“. Не ни очуди това, че вместо тъмни и нехигиенични помещения виждахме просторни радиофицирани зали.

Още с влизането разбрахме, че сега се изпробва една рационализация на др. Ереван Апрахамен.

— Той вече няколко пъти е рационализатор — каза ни един работник.

Когато отидохме при къта на първенците между портретите на др. Н. Абаджиев, Антон Чуваров, Лиляна Атанасова, Спаска Узунова видяхме и един познат образ. Това беше Ереван Апрахамен.

От Пловдив продължихме из нашата красива и цъфтяща Родина. И колкото повече нейни достойнства виждаме, толкова повече я обичаме.

Григор Попов
с. Полски Сеновец, Търновско

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

Дарители на здраве и живот
(по читателски писма)

Страшно беше в миналото да се разболееш. И още по-страшно ти ставаше, когато си помислиш за размера на таксите на болничните услуги, за отношението на лекарите.

Сега обаче е друго. Здравните заведения се отвориха широко за народа. Услугите в тях станаха безплатни, а отношенията към обикновените хора — творителите на благата и радостта в нашата Родина — станаха искрени, топлосърдечни — отношения към човека.

Ежедневно в редакцията пристигат писма, в които трудещите се ни пишат за прояви на високо гражданско съзнание, за топли и сърдечни отношения към тях от страна на редица здравни служители в окръга.

„През месец май, — пише гражданинът Стойно П. Манафов, служител при РКС в Севлиево, — заболя детето ми от бронхопневмония, а по-късно и от дребна шарка. Животът му беше сериозно застрашен. Благодарение на големите грижи, които положиха лекарите и целият медицински персонал на детското отделение при околийската болница в Севлиево, животът на единственото ми дете беше спасен. Дълбоко и искрено благодаря“.

„Счупих лошо и двата си крака — пише др. Дочка Г. Кирова от с. Долна Оряховица, Г. Оряховско. — Прекарах цели три месеца и половина в окръжната болница в гр. Търново — в хирургическото отделение. Тежко беше състоянието ми. Много грижи положиха за мене, особено лекарят-ортопед д-р Петков. Благодарение на тези грижи, аз бях навреме и добре излекувана, за което от сърце благодаря“.

Гражданинът Димитър Маринов Ботев, служител при ДСП „Месоцентрала“ — Търново е страдал от стомашна язва. На 10 юни т. г. положението му се влошава внезапно и става много тежко. Бързата и успешна операция през нощта, извършена от д-р Рашев, го избавя от явна смърт. С вълнуващи и топли думи Ботев благодари на д-р Рашев, благодари на медицинските сестри Косева, Иванова, Димитрова и други за вниманието и грижите към него.

С чувство на дълбока благодарност ни съобщава гражданинът Никола Бонев от Габрово за грижите, които д-р Борис Георгиев — началник на акушеро-гинекологическото отделение при градската болница в Габрово, д-р Петров, д-р Нанев, акушерката Попова са положили за неговата другарка по време на престояването ѝ в отделението при раждането на дете.

Топла и сърдечна е благодарността на Вася П. д-р Минева от Севлиево, която тя изказва на д-р Браилов за проявено високо гражданско съзнание, за голяма отзивчивост и решителна помощ, която той ѝ е оказал при лечение на болни бъбреци.

Под непрестанните грижи на Партията и Народната власт, възпитавани в дух на истинска любов и обич към обикновения човек, израстват днес хиляди здравни служители в страната, истински дарители на здраве и живот.

Има трески за дялане
(по читателски писма)

Редно с изграждане социалистического общество се изгражда и съзнанието и културата на новия човек у нас.

Редица служители и работници в нашите нови търговски магазини и заведения за обществено хранене служат вече за образци със своята грижлива и съзнателна работа, с изисканото си културно отношение към хората, с което заслужено печелят благодарност и похвала.

Има обаче и такива служители и работници в търговските магазини и заведения за общественото хранене, които остават чужди на нуждите на трудещите се. В редакцията пристигат писма на читатели, които с основателно и нескривано възмущение ни съобщават за такива случаи.

Георги Ц. Паунов от с. Ветринци, Търновско ни пише, че в края на м. май т. г. е посетил магазина-пивница на гара Ресен, Търновско. Пожелал да се нахрани и, въпреки че часът е бил 16·30, а работното време на магазина е от 16 часа, магазинерът отказал да отвори под предлог, че не е дошло работното време. И отваря едва в 17 часа. На молбата на Паунов за бутилка бира отговаря, че няма, а малко след това, на група железничари сервира бира в бутилки. Бира има, но само за приятели и познати.

С явно недоволство стопанинът Тотю Пенев от с. Станчев хан, Дряновско ни пише, че не добре изпълняват своята работа ръководителите на местния селкооп. Те не доставят навреме всички необходими стоки. Стопаните са принудени да ходят в съседните селища да пазаруват. Така например стопанинът Пенев, за да си купи селинон на прах, отива в с. Поповци, което е на около 4 км от с. Станчев хан. Тук обаче е връщан няколко пъти от магазинера Влади Тотев, под предлог, че селинонът е в друг магазин (на около 100 м. от централния) и не можел да отиде и вземе.

С възмущение стопанинът Пенев пита, как той може да измине няколко пъти по 7—8 км да отиде в с. Поповци и се върне, а „магазинерът да не може да измине 100 м и му даде исканата стока?

Има оплакване и против ръководителите на селкоопа в с. Горско Сливово, Павликенско, че в магазините му освен бурканчета конфитюр, рядко може да се видят по рафтовете други хранителни продукти.

Не са редки случаите, когато дадени стоки пристигат и с дни отлежават по рафтовете на магазините, без да им се поставят цени. Трудещите се желаят да си купят от тях, но им се отговаря: „Нямат цени, другари!“ Такъв е случаят, изнесен от др. Борис Димитров от с. Сломер, Павликенско с доставената риба през май т. г. в магазина на селкоопа в същото село, с цените на вафлите в сладкарницата.

„Мудно и некултурно се извършва обслужването в заведението на „Ловния дом“ — Севлиево, — ни пише др. Илия Манев. Гражданите трябва дълго да чакат да им се сервира храна. А не са редки случаите, когато се обслужват сами. Покривките се замърсяват много и тогава ги подменят, келнерите не обслужват вежливо.

Грубо се отнася келнерката Райна Митева при ресторант „Москва“ в Севлиево. Запитана: „Какво имате за храна?“ тя отговаря грубо: „Не виждате ли да чегете“.

„Грубо и некултурно се държи с трудещите се, — ни пише гражданката Аделина Иванова от Търново, — продавачката в хлебопункт № 4 — Търново Атанаска Михайлова Георгиева. Тя крие от типовия хляб и дава само на приятели. На 2 юли по обед Михайлова беше скрила цяла щайга с типов хляб под рафта.“

За неуредици в работата на бюфета при гара Търново ни пишат и другарите Христо Христов и Кръстю Т. Генев от Габрово. Тук пътниците няма къде да измият ръцете си. Чешмата от месеци е повредена и не се поправя. Освен салам друго за храна почти не се намира. Не редовно се доставя бира. Солниците представляват шишета от вакса, повечето без капачки. Кърпите за ръце при бюфетчика са крайно мръсни. А на централно място с хубави букви в заведението пише: „Заведението е I-ва категория“, „Чрез културно обслужване, към изпълнение и преизпълнение на плана!“.

Служителите и ръководителите на много от търговските магазини и заведенията за обществено хранене в окръга е нужно да подложат на сериозна преценка своята досегашна работа и вземат решителни мерки за подобряването ѝ—за задоволяване навреме и с качествени стоки и храна трудещите се, да ги обслужват културно — по новому, така както повеляват изискванията в социалистическото общество.

ЩЕДРИТЕ ПАСАЖЕРИ

В стаята изведнаж настъпи тишина. Дроздов мълчаливо гледаше Гончаров, като че очаквайки по-нататъшно разяснение.

Коваленко даже не се стараеше да скрие своето изумление. Тя се отпусна на стола при вратата и не свеждаше широко отворени очи от Гончаров.

— Аз съвсем не ви разбирам, другарю майор, — казах аз. Вие, какво, искате убиецът да се разхожда на свобода?

Вероятно на лицето ми беше такава уплаха, че Гончаров веднага се отзова:

— Вие сте прав, да освободиш престъпник — това е все едно сам да извършиш престъпление. Но още по-ужасно е да държиш в затвора невинен човек. Не е ли истина?

— Този Савушкин невинен човек ли е?

— Не споря, поведението му е странно, но той не е убиец и не е грабител . . .

— Позволете! Фактите говорят обратното! Извършено е престъпление. На мястото на престъплението намират кепето, принадлежащо на престъпника . . . Намират пари . . .

— Зная, зная . . . Всичко зная, — прекъсна ме Гончаров. — И кепето, и дупката от куршум на автомобила, и кожената куртка. Но не бързайте да правите заключение. Не следва да се горещите.

— Смущава ме едно обстоятелство, — заговори Дроздов, все още стоейки сред стаята. — Кой шофьор ще извърши престъпление със своята машина, без да ѝ смени номера? Това е безразсъдно, а от друга страна, ако Савушкин не е убивал, тогава защо лъже? . . Защо той приплете леля си, измисля някакво момче с камък. И, на края, показанието на Кедрова. Тя твърдо заяви, че самата видяла, как кепето е паднало от главата, паднало, а не подхвърлено.

— Да, да! В това е цялата работа! — възкликна Гончаров. — Кедрова е добър, честен съветски човек, но тя се заблуждава. Не е видяла тя как кепето е паднало от главата.

— Позволете, — запротестирах аз, но Кедрова не е сляпа. Как можете да оспорвате показания на свидетеля?

— В дадения случай съм задължен! — възрази майорът. — Нищо тя не е видяла и не е могла да види.

— От къде ви е известно това?

Гончаров се усмихна:

— Вие някога виждали ли сте в закрита машина да отлети от главата кепе? — неочаквайки отговор, той продължи: —Не. Кепето от порива на вятъра из закрита машина от главата не ще отлети. Вие си представете автомашина „Победа“ и си спомнете какви са малки прозорчетата отстрани на шофьора. За да му падне кепето от главата от вятъра, той трябва при пълен ход да си извади главата от прозореца. И това на остър завой от Гороховската тясна улица в Малий Демидовски. Аз ви питам: как Кедрова може да види това, когато тя сама говори, че е стояла от дясната страна на машината?

— Да, — подхвана Дроздов, — тя даже с ръка показваше, как машината е минала покрай нея.

Гончаров запуши и, разгонвайки кълбетата тютюнев дим, мина към масата и седна в креслото.

— А мястото на шофьора се намира от лявата страна. Ето така, — продължи той. —Как си представите: шофьорът захвърлил педалите на управлението, в ход се придвижил на дясното седалище и извадил главата си през прозореца? Не може също с глава да се протегне от своето място до десния прозорец! Абсурд! Просто Кедрова чула изстрел, изплашила се. Покрай нея се промъкнала машината и на паважа тя видяла кепето. Въображението ѝ подсказало, че кепето паднало от главата на шофьора. Какво да правиш? Понякой най-правдивите и добросъвестни свидетели могат да се объркат.

— Обаче. . . — започнах аз, но Гончаров, без да ме слуша, продължи:

— Кепето не е паднало. Него са го подхвърлили умишлено, разчитайки, и правилно разчитайки, на това, че някой ще го повдигне и отнесе в милицията. Такова намерение у престъпника по-рано, очевидно, не е имало, но, когато той видял бягащия милиционер, чул вистрел, той разбрал, че машината е забелязана, номерът ѝ е установен. А щом е така, той е направил всичко що-що подозрението да падне върху шофьора. Хитър мерзавец! Убиецът е бил облечен в черна кожена куртка, защото се е маскирал като шофьор. И своята цел е постигнал. Всички свидетели прекрасно са запомнили черната кожена куртка. Престъпникът е искал с това да насочи следствието по лъжлива следа. Действително, къде да се дене Савушкин? Кепето негово, кожената куртка негова. След куршума в машината се увеличи числото на уликите. Всичко е против! Ловко! Какво ще кажете, другарю старши лейтенант?— обърна се Гончаров към Коваленко.

Тя стана, като малко се смущаваше.

— Савушкина, вие доразпитвахте без мене. . . Против Савушкин има много улики. Но трябва да се проследи как те са възникнали. . .

— Вярно! Възкликна Гончаров. — Вие правилно подхождате към въпроса. . . Другарю Дроздов, извикайте Савушкин.

В това време в кабинета донесоха закуска.

Моля ви, другари, — гостоприемно ни покани Дроздов. Другарко Коваленко, заемете се с домакинството. Да направим пет минути обедна почивка.

След няколко минути изпразнените съдове бяха прибрани и в кабинета отново беше извикан Савушкин. Той влезе мрачен, намръщен.

— Елате тука, Савушкин, — добродушно го извика Гончаров, — седнете ето тука, по-близко до мене. Така. А сега разкажете, какво всъщност ви сполетя?

— Нищо не ме е сполетяло, — тъжно отговори Савушкин, отпусна глава и замълча.

— Къде си загубихте кепето?

— Не зная! Аз никого не съм убивал. Ако щете заколете ме!

— Защо да те колим, така ще се разберем. Кепето е ваше, позна го и вашата жена. Вие казвате, че не сте убивали. . . Но убийство има и убиецът е бил облечен в кожена черна куртка.

— Аз никому не съм давал своята куртка.

—Възможно, но е стрелял човек, облечен, както и вие, в черна кожена куртка.

— Не познавам такъв. . .

— Вие твърдите, че в никого не сте стреляли, но ето някой е стрелял. И този някой е бил във вашата машина. Може би, вие сте я давали на някого, услужили сте временно? А, Савушкин?

(Следва)

ВМЕСТО ЗЛАТНАТА РИБКА

Участъковият лекар в с. Русаля, Търновско през работно време ходи да лови риба.

Кар. *П. Борсуков*

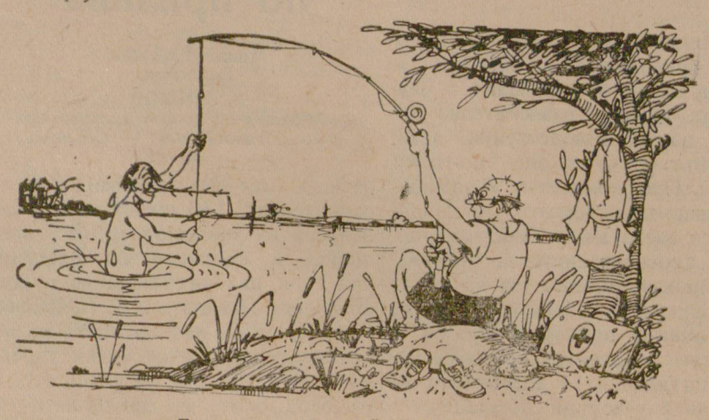

— Е, докторе, сега май аз те хванах!

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

Кината в Търновски окръг от 18 до 24 юли т. г. ще прожектират филмите: **„9-ти Септември“** —*Търново:* „Ние от Кронщад“ и „От Аржентина до Мексико“; **„Искра“** —*Търново:* „Ромео и Жулиета“; **„Хр. Смирненски“** — *Габрово:* „Опасни пътеки“; **„Майчина грижа“** — *Габрово:* „Ловци на самолети“ и „Петачето“; **„Ив. Владков“** —*Дряново:* „Здравей Москва“ и „Кортикът“; **„Модерен театър“** — *Павликени:* „Това стана в Донбас“ и „Бей и ратай“; **„Минчо Михайлов“** — *Севлиево:* „Народни таланти“ и „Ще има цирк“; **„Хр. Ботев“** — *Елена:* „Циганski табор“ и „Тайната на планинското езеро“; **„Хр. Ботев“** — *Лясковец:* „Песен за човека“ и „Зрелостно свидетелство“; **„Хараламби Стоянов“**— *гара Г. Оряховица:* „Тайното поръчение“ и „Децата на партизанина“.

ФАБРИКА „БУРЯ“ — ГАБРОВО

Славният колектив на предприятието изпълни производствената си програма за първото шестмесечие на т. г. 108·5 на сто при обещание в отговор на призива на 25-те 102 на сто и повиши производителността на труда с 6·5 на сто.

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ признателно стискаме десниците на всички работници, инженерно-технически кадри и служители и ги призоваваме на борба за максимално разкриване на производствените резерви по пътя на изпълнение на всички набелязани мероприятия, осигуряващи ръст на производителността на труда и снижение себестойността на продукцията, съгласно Директивата на Втората петилетка.

ЦКС — Търговска база — Габрово

През второто тримесечие на тази година колективът на базата изпълни плана си за реализацията 127·4 на сто, а за първото полугодие 129·14 на сто при обещание по призива на 25-те 103 на сто, както и за изкупуването 122·79 на сто (обещано 103 на сто).

Управлението, партийната организация и профкомитетът

благодарим

на работническия колектив за положените усилия и го призоваваме на още по-упорита борба за още по-добри постижения в социалистическата търговия 1-1 с оглед по-пълно задоволяване нуждите и вкусовете на трудещите се.

ТПК „ТРИКООП“ — ГАБРОВО

Управителният съвет, партийната организация и комитетът на ДСНМ

изказваме сърдечна благодарност

на трудовия колектив на кооперацията, който за първото полугодие изпълни общия план 121·1 на сто (обещано по призива на 25-те 102 на сто), асортимента 100 на сто, качеството 98·5 на сто и снижи себестойността с 3·20 на сто (обещано 3·07 на сто)

Призоваваме всички кооператори да заработят още по-ентусиазирано за решително увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността 1—1 на продукцията и услугите през второто полугодие.

МАЙОРЪТ ОТ МИЛИЦИЯТА

(1)

Откъс от ПОВЕСТ
от Л. САМОЙЛОВ — ВИРИН
превел от руски:
Янтър

НЕОЧАКВАНИЯТ ИЗВОД НА МАЙОР ГОНЧАРОВ

В кабинета нерешително влезе висока, мургава, цигански тип жена, двадесет и пет годишна, в ярка, пъстра блузка. Тя държеше в ръка паспорт и призовка.

Видях как по лицето на Дроздов премина израз на разочарование . . . „Не е тя!“

— Седнете, Мария Николаевна, — приветливо се обърна той към посетителката, поглеждайки в паспорта ѝ. — Вие работите ли?

— Работя . . . В ламповия завод. Да ви донеса ли удостоверение?

Тя нервно отхвърли от челото си кичур коса.

— Не, не трябва. Вие днес сте свободна ли?

— Вечерна смяна съм от понеделник. А следващата неделя ще работя от сутринта . . . Другарю началник, кажете ми какво става с мъжа ми? От сутринта са го извикали и до това време го няма. . .

— Видите ли, — отговори Гончаров с едва ли не глух глас, — има против него сериозно подозрение. Но вие не се вълнувайте. В живота всичко се случва . . .

Савушкина доверчиво погледна Гончаров и тежко въздъхна:

— Разбира се, следва да се разучи. Той е тъй тих. Не е буен. Наистина, тегли го пиенето . . .

— Какво прави вашият мъж снощи?

— Не зная . . . А какво се е случило?

— Къде беше той вчера?

— На работа трябваше да бъде.

— Къде е ходил вчера, знаете ли?

— Не. А той сам какво говори?

Тя нервно прехапваше устни. Държеше се напрегнато, отговаряше кратко, като че ли се боеше с необмислен отговор да не увреди на мъжа си. Гончаров, сякаш без да забелязва състоянието на посетителката, продължаваше да задава въпроси. Спокойният му тон, изглежда, внуши доверие у Савушкина. Тя се успокои, стана по-разговорчива.

— Да, той действително се канеше да отиде при леля си, може би, и да е бил у нея, не зная. Вчера се домъкна у дома в 10 часа вечерта без кепе. . . Уморен, болен. „Маша, главата ми бучи. . . Няма да ям нищо: ври ми . . .“ Дадох му пирамидон и легна да спи. А рано сутринта ето те дойдоха. — Тя посочи към Дроздов.

— Мъж ви беше ли пиян?

— Не бих могла да кажа. Не особено. . . Може, докато си е дошел до дома, да е поизтаврезил . . . Той знае, че аз смъртно мразя да си идва пиян.

Гончаров извади табакера и я протегна на Савушкина:

— Запушете!

Тя поклати глава:

— Не се занимавам . . .

Гончаров също не запуши и прибра цигарите.

— А какви пари открихте в ботуша на мъжа ви? — запита той.

Савушкина раздразнено повдигна рамене:

— Дявол го знае от къде е взел парите! Цяла нощ за това съм мислила.

— Значи, вие не всичко знаете за своя мъж?

— Петстотин рубли! И от къде ги е взел?

Удивлението ѝ беше искрено.

— От къде ги е взел? Точно това и ние искаме да научим от него.

Внезапно по лицето на Савушкина преминаха червени петна и тя с възмущение проговори:

— Дявол го знае! Струваше ми се, че всичко зная, и къде ходи и какво прави, и ето ви на!

— Не се вълнувайте! — заговори Гончаров спокойно както преди. — Всичко това ще изясним.

Савушкина се разхълца и изтри сълзите. Целият следващ разпит не представляваше особен интерес. След около половин час тя погледна ръчния си часовник и каза:

— Пет часа. Може ли да си вървя? Да не закъснея за работа . . .

— Простете, още един въпрос: Може би ще познаете кепето на вашия мъж?

— Кепето? Това, което той загуби? Разбира се! Заедно с него сме го купували. Тъмнокафяво, шевиотово, по цвета на костюма. Той, знаете, не обича, когато върхът на кепето се повдига, избираше да бъде с по-здраво копче. А копчето скоро се повреди и аз сама с конци закрепих върха. С черни конци.

— Другарю капитан, — разпореди се Гончаров, — намерете няколко тъмнокафяви кепета и покажете на гражданката. Нека открие сред тях кепето на мъжа си.

Дроздов излезе и много скоро се върна. Той постави донесените кепета към прозореца, прибави в тях кепето, намерено от Кедрова, и помоли Савушкина да приближи.

— Ето го! — уверено каза Савушкина и изведнаж взе кепето, донесено от Кедрова. Обръщайки го, тя показа на хастаря мястото, прошито с черни конци: — Аз сама го ремонтирах. От къде е при вас?

— Донесоха ни го, — каза Гончаров, ставайки. — Дълго няма да ви задържаме. Десетина минути, не повече. Ще ви дадем удостоверение, че сте били извикана като свидетелка. А с вашия мъж ние още ще се поприказваме. Вие не се вълнувайте. Всичко ще се изясни днеска или утре. Другарю капитан, оформете протокола за разпита.

Скоро всичко беше завършено. Савушкина стана от мястото си, но, стигайки до вратата, се спря, помисли и, обръщайки се към Гончаров, запита:

— Другарю началник! Мъж ми, навярно, е гладен.

— Не се безпокойте, — отговори вместо Гончаров Дроздов, — ще го нахранят.

Савушкина си отиде.

Дроздов събра от масата кепетата и ги отнесе. Кепето на Савушкин Коваленко отново зави във вестник и го взе със себе си.

Като останахме двама с Гончаров, седнахме на дивана и запушихме. След кратко мълчание аз казах:

— Как растат уликите против Савушкин!

— Савушкин се държи странно, много странно, — каза Дроздов, влизайки в кабинета, като чу моите думи. — Но сега не ще се отърве от съда. Как смятате, другарю майор?

Гончаров, намръщил се, ходеше из кабинета.

— Защо мълчите, другарю майор? — запитах аз, като станах от дивана.

Влезе Коваленко и, виждайки, че ние стоим сред кабинета, с удивление ни погледна.

— Работата е в това, — Гончаров заговори бавно, сякаш размисляше, — работата е в това, че трябва да пуснем Савушкин. Той никога не е убивал и даже не е бил на местопрестъплението.

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“—Търново, ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор—24-58; зам. гл. редактор и секретар—25-26; отдели—24-59 и 32-59; кореспондентски отдел—31-41 и домакинство и канцелария 25-27
ПЕЧАТ: Държ. печатно предприятие „Димитър Найденов“ — Търново, ул. „Васил Левски“ № 13, тел. 24-89.